

عنوان مقاله:

تحلیل نشانه شناختی و کارکردهای «خواب و واقعه» در صفوه الصفا ابن بزاز اردبیلی

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی، دوره 16، شماره 37 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

مولود جوانمرد - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

حسین فقیهی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

محبوبه مباشری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

سید سلمان صفوی - رئیس آکادمی مطالعات ایرانی لندن (LAIS)، لندن، انگلستان

خلاصه مقاله:

نشانه های زبانی هر اثر با توجه به تجربه های عرفانی و شرایط زمانی، مقامی و زیستی عارف می تواند بر معانی متعددی دلالت کند. جست وجوی این آفاق معنایی و آشکارکردن روند تولید معنا از رویکردها و اهداف دانش نشانه شناسی است. امبرتو اکو با احاطه بر روش های گوناگون تحلیل در نشانه شناسی و ویژگی های هر یک از این روش ها کوشیده است تا نظریه ای ترکیبی و تفسیری در این راه به وجود آورد. هدف پژوهش حاضر آن است که فرایند تولید واقعه و فهم و تفسیر آن را تبیین کند. در نتیجه اگرچه واقعه به طور معمول پیامی برای سالک از عالم معنا در نظر گرفته می شود، از دیدگاه نظریه «تولید نشانه» واقعه سکه ای است که در یک رو مسیر ارتباطی میان سالک با عالم معناست و روی دیگر پیامی که از عالم معنا به سالک می رساند. سالک گیرنده پیام است، اما قادر به ادراک معنای پیام نیست، تنها می تواند پیام را به نشانه های زبانی تبدیل کند. پیر و مراد مفسر واقعه است و اوست که پیام اصلی واقعه را برای سالک آشکار می کند. در دیگر سو واقعه خود نشانه ای است که کارکردهایی دارد و از آن جمله می توان به تکاپو برای یافتن و کارکردهای تعلیمی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

امبرتو اکو، شیخ صفی الدین اردبیلی، صفوه الصفا، واقعه، نشانه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2079224>

